

Siêu Thoát

Hàn Mặc Tử

Mới hay cỗi siêu hình cao tột bậc,
Giữa hư vô xây dựng bởi trăng sao .

Xa lắm rồi, xa lắm, hỡi đường bao!...
Ai tới đó chẳng mê man thần trí,
Tòa châu báu kết bằng hương kỳ dị
Của tình yêu rung động lớp hào quang.

Những cù lao trôi nổi xứ mệnh mang,
Sẽ quy tụ, thâu về trong một mối,
Và tư tưởng không bao giờ chấp nối .
Là vì sao ? Vì sợ kém thiêng liêng.
Trí vô cùng lan nghĩ rộng vô biên
Cắt nghĩa hết những anh hoa huyền bí .

Trời bát ngát không cần phô triết lý .
Thơ lắng lại chấp chóa những hàng châu .
Ta hiểu chi trong áng gió nhiệm mầu ?
Những hạt lệ của trích tiên đầy đọa .

A ha hà! say sưa chê chán đã .
Ta là ta hay không phải là ta ?
Có gì đâu, cả thể với cao xa,
Như cỗi rễ của trăm nguồn đạo hạnh.

Hớp rượu mạnh, máu càng tăng sức mạnh.
Ôi điên rồi! khoái lạc đến ngất ngư .
Thương là thương lòng mình giận chưa nư .
Hồn vội thoát ra khỏi bờ trí tuệ.

(Đau Thương)